

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

conuentio fit in scriptis per notariū redacta, nō dici- tur contractus perfectus, quādo inter contrahentes actum fuit, q̄ contractus nō ualeat, nisi in scriptis fue- rit redactus, & sic ex conuentione partium scriptu- ra ad esse contractus requiratur, secus si solū ad proba- tionem contractus scriptura regeretur, ut quia di- ctum esset, quōd de contractu fiat scriptura, nō autē quōd contractus aliās non ualeat, ut declarant Bar. & alii in d.l. contractus. Concordia ergo in casu no- stro potuit fuisse perfecta, quamuis de ea postea esset scriptura publica facienda. Præterea de hac scriptura unus dumtaxat testis deponit, ergo &c. Et hæc in præ- senti consultatione dicta sufficiant, quæ iuris esse exi- stimo. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 *Ius canonicum, quando agitur de periculo anime, est in utroque foro seruandum.*
- 2 *Debitor, uel eius hæres an, & quādo actionem, & obligationem ad uersus creditorem etiam de iure canonico præscribat, siue sci- at, siue non sciat se esse debitorem.*
- 3 *Et an mala fides, & peccatum tunc ad impediendam præscriptio- nē iuxta dispositionem iuris canonici prohibentis præscriptionē propter malam fidem, & conscientiam rei aliene consideretur. Ius canonicum prohibens præscriptionem propter malam fidem, et conscientiam rei aliene, & peccatum procedit in actionibus reali- bus, & in iis, que possideri possunt, non autem in actionibus per- sonalibus ex cursu temporis ob negligentiam non petentis tollen- dis, seu præscribendis.*
- 4 *Dispositio. l. sicut. C. de præscrib. 30. ann. loquens de præscriptione iurium & actionum non est per ius canonicum correctæ.*
- 5 *Et ea maximè in hærede debitoris est in quocunque foro seruanda.*
- 6 *Actio etiam sciente debitore ex cursu temporis tollitur, quando lex uoluit eam tolli in pœnam habentis actionem.*
- 7 *In pœnalibus conscientia non ardeatur.*
- 8 *Actiones tempore extingui etiam iura canonica permittunt.*
- 9 *Præscriptio quadragenaria, etiã debitor sciente, aduersus actio- nem personalem de iure canonico datur.*
- 10 *C. fin. de præscriptio. } concordantur, & declarantur. c. 1. de præscri. in 6. & c. possessor de reg. iur. in 6.*
- 11 *Iura, actiones, & persona debitorū obligate possideri nō dicuntur.*
- 12 *Debitor cum mala fide actionem personalem aduersus credito- rem præscribente, potest contra eum agi extraordinariè per officium iudicis per uia denunciationis enagelice, seu iudicialis.*

E P I T O M E.

DEBITOR, uel eius hæres uerisimiliter ignorans ex cursu annorū triginta, & magis quadraginta, actio- nem personalem aduersus creditorem etiam de iure canonico præscribit, & creditor, uel eius hæres ab agendo ppter huiusmodi præscriptionē repellatur.

C O N S I L I V M LXXXI.

M I S O instrumento depositi librarum trecentarū factō de anno 1499. in quo Frar- ciscus depositarius promisit infra trieniū depositum huiusmodi do. Bartholomeæ soluere, cum nunc ambobus mortuis hæredes do. Bartholomeæ ad restitutionem dicti depositi contra hæredes Francisci agant, dubitatur, an dicti hæ- res agentes excludantur. Et de iure ciuili non est du- binm, q̄ actio dicti depositi cursu. 30. annorū fuit extincta l. sicut. C. de præscri. 30. ann. Sed de iure ca- nonico, q̄ quod propter periculum anime est in utro- que foro seruandū, ut habetur per glo. in c. 1. de noui- ope. nunc. & scrib. in c. 1. extra de const. maius du- bium existit. At q̄ postpositis, & omiſsis opin. diuer- sis, quæ in hoc articulo reperiuntur ab Abb. relat. in c. fi. extra de præscri. quas referre longum esset, si ipsi contrahentes superessent, qui de solutione, & satisf-

facione notitiam habere præsumerentur ad glo. ff. pro suo. & ad not. plenè in c. si uigilanti scrip. forte uerius uideretur, quōd ob scientiam toris saltem præsumptam, a qua peccatum non esset creditori præclusa uia agendi d. c. scri- feri. & c. possessor. de reg. iur. in 6. Sed ex quo- des utriusq; solū supersunt, qui uerisimiliter de fundi ignorat, & iustam ignorantie causam re dicuntur l. qui in ius alterius ff. de regulat. iuri de iure potest, quōd creditor, uel eius hæ- reat ab agendo contra hæredem Francisci et quoniã stante cursu longissimi temporis, annorum xlvij. à die facti depositi, & annorū die, quo depositum erat restitutum, uerisimiliter potuit hæres debitoris credere, & existimare fuisse solutum, cum non sit uerisimile, quōd tanto tempore negligens fuerit in petendo actionem personali sibi debebatur, quæ ratio ipso creditore, ut habetur ex iis, quæ ponit cū quis. de reg. iur. in 6. Præterea in principio re de mēte Host. est in summa de præscrip- tione, quōd imputandū sit negligentia illius, qui potestate fuit agere. l. pure §. n. ff. de dolenti- bus in fin. C. de edi. diui. ad. tollen. cū glo. in principio soluisset, & instrumentū nō in- peratum, uel de solutione instrumentū nō in- factū, uel fortè fuisse amissum, quod uel ex cursu lōgissimi tēporis, nō ne iniquū esset, uel- bis idē exigere. l. in bona fidei. ff. de reg. iur. in d. c. fin. cū ibi not. ita in casu, quo duntaxat des utriusq; super essent, non debet hæres ab hærede debitoris exigere ppter dubiū, p- exigēdo illud, quod potuit dici solutū, credi- toris certus esse nequeat, q̄ non fuerit solutū, militer hæres debitoris certus nō sit, q̄ fuerit, propter quod dubiū hæres creditoris ab exigēdo finire debet, quia in dubiis tutor uia est deligē- consuluit extra de uisur. Et maior præsumptio hærede debitoris ob tā magnū temporis cursum tantū negligentia creditoris, qui per tēpus lō- gū tacuit, quoniã q̄ iura canonica, quæ propter lam fidē præscriptionē contra conscientiam præ- cōsiderant malā fidē possidētis rē. c. possessor. iur. in 6. c. 1. de præscrip. eod. lib. & c. n. extra de tamē cōsiderant negligentia non petentis, quā iura uoluerūt actiones personales ex tēpō- rū. 30. tolli, quia in personalibus mala fides non possēssam nō potest cōsiderari, nā debitor ad- dici actionē possidere, ueluti infra dicitur. l. in casu, quo debitor, & creditor superuenerunt, te cursu longissimi tēporis, uidetur creditor ex quoniã peccatū, quod est in realibus committē- cū possidens rem alienā nō dicatur illam tenē- consensu domini, cui cōpetit rei uendicatio, & cōsiderabile in actionibus personalibus, in quibus nullus regulariter obligatur, nisi cōsentus utriusq; interueniat. l. sicut. C. de act. & obliga. Unde in- gationibus personalibus debitor rē, seu summam debet, donec ab eo exigatur, de cōsensu credito- rē tenere, & possidere dicitur, & ideo ex cursu lon- gissimi tēporis potest obliuisci q̄ illā creditoris debet, & si recordatur, præsumere potest, creditorē se illā sibi donare, ex quo eā nō petiit, nā paratū qui per tā lōgū tēpus suū repetere omittit, & hoc facit, tūc pp maius periculū peccati, cū cōp- q̄ res debita soluta fuerit, tutor uia p aia est cō- da. d. c. consuluit. Et propterea negligentia credi-

...magna est imputandū, maxē in quādo effect hāc
 res debitoris, à quo exigeretur, qui uerisimiliter igno-
 rare potest, & sic in illo cessat rō peccati, ut not. de cla-
 ra Hosti in d. sūma. §. que res. in 2. col. Et hāc videtur
 iusta causā, ob quā per cursum longissimi temporis
 triginta annorū actiones personales tolli dicuntur, ut
 in d. l. sicut. ¶ cuius dispositio non reperitur per ius ca-
 nonicū correctā, quia iura canonica loquuntur, quā-
 do quis cum mala fide praescribere uellet. d. c. fin. d. c.
 possessor. & d. c. i. de praescrip. in 6. Et ideo ¶ dispositio
 illa iuris ciuilibus maxime i herede debitoris est in quo
 cunctis foro seruanda per ea, quae habentur in d. c. i. de
 nou. op. nunc. & praecipue, quā ultra cursum tanti tē-
 poris ad eadem aliquae coniecturae, prout extant in ca-
 su occurrenti, ueluti colligitur ex dictis quorundā te-
 stium, qui licet concludentē nō probent, tamē qua-
 lem faciunt praesumptionē de solutione, seu satisfā-
 ctione à debitore factā, ut uidetur esse de mente Bal.
 in l. 1. C. de serui. & in auth. ad hāc. C. de usur. & specia-
 liter in c. 1. §. si quis per xxx. si de feuf. fuc. contro. nā hu-
 iusmodi praescriptio, quae solū fuit inducta ob negli-
 gentiā debitoris, dicitur à lege introducta in penam
 huius negligentiae. d. l. si. C. de edi. diui. adr. toll. quia ui-
 detur, & non dormiētibus iura subueniunt. l. nō
 enim ff. ex quib. cau. maio. & l. pupillus. ff. de his, quae
 in fraud. credit. & hanc sententiam sequitur Bar. in l. sequi-
 tur. §. si uia. ff. de usucap. Innoc. in c. pleriq. de immu.
 ecclie. & Vincē. in c. cura. de iur. pat. Et ¶ do. Ant. post
 alios in d. c. fin. de praescrip. dixit, quā quando in poenā ha-
 bentis actionē lex uoluit actionē cursu tēporis tolli,
 et sic debitorē dē tolli, qā ex illo cursu tēporis actio
 ex se finitur absq. eo, quā aliquis praescribat, uel acqui-
 rat, quā in poenalibus cōscientia non ardeatur, ut no-
 in c. ratematis. 1. 2. q. 2. & p. Hosti. in sum. de poenis:
 & hoc modo potest intelligi d. l. sicut. iunctis praemis-
 sis & ideo ¶ et iura canonica tolerant actionē de do-
 lo, & quanto minoris, & redhibitoriā tempore extingui-
 tur. l. si. C. de dolo. & l. 2. C. de edil. actio. cum ibi alle-
 gatis & idem in aliis multis casibus notatis inquit. de
 perp. & tēpo. actio. ubi actionibus certa diuersa tēpa
 praescribuntur, & maxime actionibus personalibus tem-
 pus triginta annorū: ergo sicut aliae actiones indistin-
 ctē et secundum ius canonicū tēpore tolli dicuntur ad
 tradita per Hosti. in d. summa. de praescrip. §. quae res. ita
 & actiones personales ex identitate rationis cursu tri-
 ginta annorū tollentur, quia illa praescriptio aduersus
 creditores in poenā negligentiae introducta fuit,
 & praesertim quā ex parte praescribentis mala fides cel-
 scatur, quia principalis debitor defunctus esset, reli-
 quos hō herede. Praeterea ¶ & si propter scientiā debi-
 toris non posset debitor dicto spatio triginta annorū
 aduersus actionē personale praescribere, tñ data maio-
 ri negligentia, uidelicet annorū quadraginta deberet
 posse praescribere, nam haec praescriptio currit in casu-
 bus in quibus alia tempus triginta annorū nō suf-
 ficere, ut habetur in l. oēs. C. de praescrip. xxx. ann. ne
 que ex hoc lex dicitur peccatum praescribentis tolle-
 re, sed hoc solum introduxit, quia certū tempus actio-
 nibus praescribit, ut Infit. de perp. & temp. act. & potuit
 lex actiones certo tempore elapso tollere, quia lex il-
 las introduxit. l. 2. ff. de origin. iur. l. ex hoc iure. & ibi
 Bar. ff. de iust. & iure. Infit. de obligat. iuncto §. 1. In-
 fit. de actio. & l. nihil aliud. ff. de actio. & oblig. & eius
 est tollere, cuius est introducere. l. fin. C. de legib. &
 potest ff. de adimen. leg. ¶ Et ¶ licet tex. in d. c. si. de
 praescrip. qui fuit Innocentii iij. consideret contra praescri-
 bentem simpliciter conscientia rei alienae, & eius ma-
 la fide, tamen alia iura canonica, ut in c. 1. de praescrip. in
 6. & in c. possessor. de reg. iur. in 6. quae fuerunt Bonifa-
 cii octauī, solum considerant possessionē bonae fidei

ad hoc, ut res praescribi possit: & ideo secundum iura
 Bonifacii id, quod habetur etiam in d. c. fin. de bona,
 & mala fide, debet intelligi de bona, & mala fide pos-
 sessoris, ut iura iuribus concordentur: & in dubio haec
 interpretatio sic fieri debet, quod illud, quod ambiguit, &
 simpliciter de praescripto in mala & bona fide statutū fuit, de
 beat intelligi de possessore bonae, uel malae fidei, quo-
 niam iura priora regulariter a sequentibus declaran-
 tur, & interpretantur. l. cum de nouo. & d. l. si. C. de le-
 gibus. & l. non est nouum. cum sequen. ff. eo. tit. Inno-
 cen. enim iij. qui fuit de anno 1198. antiquior fuit Bo-
 nifacio viij. qui fuit de anno 1295. ut apud annales ex-
 tat. Ac etiam Alexan. Papa III. qui ante omnes dictos
 Pontifices fuit, uidelicet de anno 1160. in c. uigilanti.
 de praescrip. loquitur de bonae fidei possessore, & non de
 eo, qui simpliciter in bona fide esse dicitur: ergo tam
 ex decretis precedentibus, quam ex subsequentiis
 dispositio d. c. si. dubia, & generalis debet interpreta-
 tionē recipere, ut intelligatur de possessore bonae, uel
 malae fidei, arg. d. l. non est nouum. cum l. sed & poste-
 riores. ff. de legib. Ex quibus inferitur, quod dispositio d.
 c. si. loquitur de praescriptione rerum, non autem iu-
 rium, & actionū aduersus personas creditorū, quia in
 his possessio non cadit, & praecipue quā iura, & actio-
 nes non dicuntur possideri, & minus personae credi-
 torum obligate, ut in l. 3. in prin. ff. de acqui. pos. l. se-
 quitur. §. si uia. ff. de usucap. & l. seruus. §. incorporales.
 ff. de acq. rer. do. ergo in illis, & aduersus illas non ca-
 dit praescriptio, quae absque possessione non praecedat.
 l. sine possessione. ff. de usucap. d. c. possessor. & d. c. uigi-
 lanti. Opinio igitur Bart. in d. l. sequitur. §. uia. quam
 multi sequuti sunt, uidetur iuridica non obstante tex.
 in d. c. si. & in d. c. possessor. cum aliis praescriptis, ut
 uoluit Hosti. in d. summa. §. que res. & Abb. quoq. in
 d. c. fin. circa fin. huius articuli dixit dictam opinionē
 Bar. et de iure canonico ueram esse, quā ex parte debi-
 toris, uel eius heredis adesset ignorantia, & sic bona
 conscientia per quam cum dispositione iuris ciuilibus,
 uel statuti inducentis praescriptionem, seu extinc-
 tionem actionis aduersus creditores tollitur non solum
 obligatio ciuilibus, sed etiam naturalis, à quibus actio
 causatur. l. licet. §. ea obligatio. ff. de procur. & in du-
 bio praesumitur bona fides, & non mala fides, ut ha-
 betur per glos. & doctor. in c. si diligenti. de praescrip.
 & praesertim in herede, qui in locum alterius succed-
 dit. d. l. qui in alterius. & d. c. cum quis. ¶ Praeterea est
 animaduertendū, quod ¶ et tenendo simpliciter illā opi-
 nionem quod cum mala fide debitor aduersus credito-
 rem actionē, & obligationē personalem non praescri-
 bat, hoc canonista pro maiori parte intelligunt quo-
 ad effectum agendi non per uiam actionis, & ordina-
 riē in iudicio ordinario, sed extraordinariē per offi-
 cium iudicis habēdo recursum contra debitore per uiam
 denunciationis euangelicæ, seu iudicialis iuxta text.
 in c. nouit. de iud. & in c. si peccauerit. 2. q. 1. & p. Bart.
 in extrauag. ad reprimē. in uer. per denunciationē. ut
 expressē uoluit Bal. in d. c. 1. §. si quis per xxx. si de feuf.
 cōtrouer. & in d. l. 1. C. de serui. & in auth. ad hāc.
 C. de usur. & do. Ant. in d. c. si. & Abb. ibi quasi circa fi.
 articuli, & est cōis opinio. Sed in casu occurrenti con-
 tra heredes Francisci agit per uiam actionis, & ordina-
 riē petendo exequutionē instrumenti, & nō fuerit
 seruata illa, quā in denunciatione euangelica, uel iudici-
 ali seruata sunt iuxta tradita in locis allegatis, ergo
 dicti heredes sunt ab obseruatione praesentis iudicii ab-
 soluēdi. Et ita in casu, de quo agit, praesertim. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Actio intentata cognoscitur ex medio concludendi.
- 2 Certi conditio quando competat.
- 3 Praescriptionis exceptio dicitur exceptio litis finitae, & impeditur.

